

MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Briefadvies
van 5 oktober 2000
over wildbeheereenheden
en gemeentelijke milieu-adviesraden

2000 | 30

D/2000/7080/A30

Overname wordt verwelkomd, mits bronvermelding

© 2000 Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
Kliniekstraat 25, 4de verdieping
1070 Brussel
tel. 02-558 01 30
fax 02-558 01 31

Mevrouw Vera Dua
Vlaams Minister van Leefmilieu en Landbouw
Alhambra
Em. Jacquainlaan 20
1000 Brussel

Datum: 6 oktober 2000
Uw Ref.: MLL/F3/MG/2000.3-04460/ALG
Ref.: 0301/K2/00/866
Betreft: wildbeheereenheden: natuur- en milieuverenigingen, vraag van vzw Durme

Mevrouw de Minister,

We hebben uw adviesvraag van 26 juni in goede orde ontvangen. Deze vraag kwam er op neer of het mogelijk was wildbeheereenheden te beschouwen als natuurverenigingen, zodanig dat ze in aanmerking kunnen genomen worden bij het invullen van een voor milieu- en natuurverenigingen voorzien aandeel in de zetels in een gemeentelijke milieu-adviesraad. U vroeg aan de MiNa-Raad een principiële standpunt aangaande deze problematiek.

Wat de gemeentelijke milieuadviesraden betreft, heeft de MiNa-Raad in zijn advies van 20 oktober 1994 er voor gepleit een “redelijke plaats” in te ruimen voor natuur- en milieuverenigingen. Bij de omschrijving hiervan zou men zich *mutatis mutandis* moeten inspireren op de rechtspraak die geldt bij het bepalen van het belang dat een procederende milieuvereniging zou moeten hebben. In essentie komt het er op neer dat de vereniging natuur en / of milieu als hoofddoelstelling moet hebben, en bovendien een activiteit moet hebben die aantoonbaar verband houdt met het plaatselijk milieu waarop het rechtsgeding betrekking heeft.

Wildbeheereenheden werden gegrondvest op art. 12 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991: “De Vlaamse regering kan de voorwaarden bepalen waaronder afzonderlijke jachtterreinen vrijwillig tot grotere beheereenheden kunnen worden samengelegd ten behoeve van het wildbeheer, het natuurbehoud en het verbeterd toezicht”. De doelstellingen zijn dus: wildbeheer, natuurbehoud, toezicht.

In art. 2 van het Besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder afzonderlijke jachtterreinen vrijwillig tot grotere beheereenheden kunnen worden samengevoegd [enz], wordt onder 9° gesteld dat de statuten

van een wildbeheereenheid minstens als doelstellingen moeten bevatten: “het wildbeheer, de inpassing in en de meekoppeling met het natuurbehoud, het verbeterd toezicht, het principe van de samenwerking ..., het principe van de vrijwilligheid van de samenvoeging van de afzonderlijke jachtterreinen, het principe van het overleg met de andere sectoren”. Het laatste element van deze lijst, “andere sectoren”, wijst er op dat de wildbeheereenheid zelf opgevat wordt als een gegeven van de jachtsector als zodanig. Het natuurbehoud is overigens slechts één van de vele doelen in het lijstje van doelstellingen. De wijze waarop dit natuurbehoudsdoel vermeld wordt, laat vermoeden dat deze doelstelling niet als onvoorwaardelijke en centrale doelstelling, maar wél als in de rand mee te nemen doelstelling moet worden opgevat.

In art. 2 wordt ook ten dele de samenstelling van de wildbeheereenheid geregeld. Vanzelfsprekend zijn de jachtrechthouders (de eigenlijke oprichters van de wildbeheereenheid) degenen die de algemene vergadering en het bestuur zullen bevolken. Dezen worden dan ook niet vermeld in dit artikel. Wel wordt bepaald dat, minstens met raadgevende stem, één boswachter, één natuurwachter, één persoon van een natuurvereniging, één vertegenwoordiger van landbouw en één vertegenwoordiger van bosbouw moeten toegelaten worden. Voor deze personen van betrokken sectoren moet dus expliciet een plaats voorzien worden. Ook de inhoud van deze samenstelling laat vermoeden dat een wildbeheereenheid niet echt als een natuurvereniging kan aangestipt worden – slechts twee van deze personen hebben het natuurbehoud daadwerkelijk als kerntaak.

Dit alles laat toe te besluiten dat wildbeheereenheden niet echt als natuurverenigingen kunnen worden aangemerkt, aangezien natuur en milieu niet de hoofddoelstelling zijn van deze verenigingen, maar een (weliswaar belangrijke – wat positief is) nevendoelelstelling. Hierbij kan overigens aangestipt worden dat de MiNa-Raad er steeds voor gepleit heeft dat de gemeentelijke milieuadviesraden in de mate van het mogelijke opgevat zouden worden als een spiegelbeeld van de gewestelijke MiNa-Raad. Ook in de gewestelijke MiNa-Raad is een vertegenwoordiging van de jacht voorzien – bij wege van een vertegenwoordiger van de Vlaamse Hoge Jachtraad. Deze laatste maakt evenmin onderdeel uit van de delegatie van de milieubeweging. Kortom, het is dus positief dat concrete wildbeheereenheden zich aandienen om deel uit te maken van een gemeentelijke milieuadviesraad – dit brengt evenwel niet mee dat wildbeheereenheden mogen bestempeld worden als natuurverenigingen *stricto sensu*.

Tot slot moet ik U melden dat ter raadszitting de Vlaamse Hoge Jachtraad niet kon instemmen met dit advies. De Boerenbond, het ACLBV en het VEV hebben zich, naar gewoonte bij deze advisering over erkenningen, onthouden.

Met de meeste hoogachting,

R.F. Verheyen

Voorzitter